

Nr 865

Av herr **Elmstedt m. fl.**, *angående arbetsgivaravgiften inom den allmänna försäkringen.*

(Lika lydande med motion nr 689 i Första kammaren)

Enligt lagen om allmän försäkring skall arbetsgivare erlægga arbetsgivaravgift, d. v. s. avgifter till sjukförsäkringen, till yrkesskadeförsäkring i riksförsäkringsverket och till tilläggspensioneringen. Undantag härvidlag gäller dock i vissa fall. Arbetsgivare är t. ex. icke skyldig att erlægga avgift för arbetstagare vilkens lön icke under året uppgått till 300 kr.

Varför man vid ATP-systemets införande fastställde denna gräns just till 300 kr., framgår knappast av förarbetena till lagen. Man avsåg naturligtvis att med denna gräns för inbetalningsskyldighet komma ifrån redovisningen av avgifter av ringa storlek, med tanke på kostnaderna för debitering och uppbörd. Detta är självklart en riktig anordning. Man kan emellertid ifrågasätta om siffran 300 kr. inte redan från början var alltför låg. Vederbörande arbetstagare måste enligt gällande bestämmelser för att erhålla pensionspoäng ha en sammanlagd årsinkomst överstigande basbeloppet som vid ATP-systemets införande var 4 200 kr. Åtskilliga korttidsanställda når inte upp till gällande basbelopp och erhåller ingen tilläggspension trots att avgift är av arbetsgivaren inlevererad för årsförtjänster över 300 kr. Starka skäl talar sålunda för att denna gräns höjs. Åtskilliga år har förflutit sedan systemet infördes och vi har fått vidkännas en kraftig penningvärdeförsämring. Denna jämte ökade procentuella uttag av avgiften motiverar en höjning av det lönebelopp för vilket avgift skall erläggas. Arbetsersättningar, som en person utgivit till annan person, bör därför, om den sammanlagt inte uppgått till 600 kr. under ett år, inte föranleda någon arbetsgivaravgift.

Arbetsgivaravgiften beräknas av riksförsäkringsverket och påföres i helt antal kronor. För debitering och uppbörd tillämpas två metoder. Avgift, som uppgår till högst 1 000 kr. debiteras på arbetsgivarens skattededel som slutlig skatt och uppbäres i samma ordning som skatten. Avgift som uppgår till mer än 1 000 kr. debiteras på särskild räkning. Avgiften inbetalas direkt till riksförsäkringsverket.

Med nu utgående arbetslöner och med nuvarande uttagsprocent måste företagare med endast en årsanställd betala avgift på särskild räkning. En höjning av ovan nämnda gräns till 2 000 kr. skulle med all sannolikhet medföra förenklad administration då många relativt små företagare kunde tagas bort från den särskilda debiteringen på räkning.

Då denna fråga var föremål för riksdagens behandling under år 1967 ansåg andra lagutskottet i sitt av riksdagen godkända utlåtande att frågan borde kunna uppmärksammas i samband med att Kungl. Maj:t tar ställning till betänkandet angående mervärdeskatt och socialförsäkringarnas finansiering. Enligt statsverkspropositionen synes förslaget om mervärdeskatt inte komma att beröra socialförsäkringarnas finansiering. Det synes därför erforderligt med ett ställningstagande utan avvaktan av förslag av Kungl. Maj:t.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta om sådan ändring av lagen om allmän försäkring att vid beräkning av arbetsgivaravgift skall bortses från arbetstagare, vars lön under året icke uppgått till sexhundra kronor;

att riksdagen måtte besluta om sådan ändring av gällande bestämmelser att arbetsgivaravgift som uppgår till högst 2 000 kronor debiteras på arbetsgivarens skattsedel som slutlig skatt och uppbäres i samma ordning som skatten; samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till erforderlig lagtext.

Stockholm den 26 januari 1968

Claes Elmstedt (cp)

Bertil Johansson (cp)

Rune Gustavsson (cp)

Lennart Mattsson (cp)
